

ЦРНИ АУДИ

Никако нијесам могао да умакнем црном аудију. А онда је почео да ме брине и ауди испред мене. Шест сати сам узалудно покушавао да га претекнем. Овај је, додуше, био сив, али ми једнако није пријала њихова удружена пратња на истом одстојању.

Најзад одлучим да успорим и пустим их да се удаље.

Није помогло ни то што сам угасио мотор, мој ауди је наставио истим темпом.

Када сам изашао из кола, схватио сам да је претицање немогуће.

А на горњој платформи шлепер је носио још три исто таква, испод чекића нова, аудија.

ШТАМПАРСКА ГРЕШКА

Све сам учинио, али повратка није било. Карта у једном правцу се ту завршавала. Већ су ме чекала и документа са новом адресом. Сам сам одабрао да живим у појасу вјечитог прољећа и љета. Понио сам најлаганију гардеробу.

Још неко вријеме су пристизали заљубљеници предјела гдје температура не пада испод 25 степени у жељи да се овдје трајно настане.

А онда је исправљена штампарска грешка. Додат је минус испред броја степени.

Тако је настањен Сибир.

ПОТПИС

Лако је њима да побиједи на конкурс за сатиричну причу. Од њих се само тражи да не забораве да се потпишу. Све друго им је опроштено.

Што ја напишем, то је равно чуду над чудима.

Све је под конач, оригинално, фасцинантно, генијално...

Ријечју, нешто нечувено!

Чланови жирија се отимају око мојих прича. Свима је част да их прогласе најбољим.

А онда – цврц. Ништа од награде.

Увијек се преварим и ставим свој потпис.

ОСМИ ДАН У НЕДЈЕЉИ

Предсједник општине ме је позвао на кафу. Чак је на томе инсистирао.

Одлучио сам да га већ сјутрадан посјетим.

Није био ту.

Понедјелком има колегијум, објаснили су ми у његовом кабинету, уторком и сриједом је на путу, четвртком прима странке и тада је, разумљиво, одсутан, а петком је, кажу, општа лудница.

Савјетовали су ми да дођем неки други дан, али да то не буде субота или недјеља.

Јесте да се понаша као Бог, али нијесам знао да је успио да створи и осми дан у седмици.

Кад боље размислим, срећа је што не пијем кафу.